EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 22.2.2008
KOM(2008) 95 galutinis

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI

kurioje vertinama padaryta pažanga, apie kurią Italija pranešė Komisijai ir Tarybai, susijusi su pieno gamintojų už laikotarpį nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m. sumokėtinų papildomų mokesčių susigrąžinimu

(vadovaujantis Tarybos sprendimo 2003/530/EB 3 straipsniu)

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI

kurioje vertinama padaryta pažanga, apie kurią Italija pranešė Komisijai ir Tarybai, susijusi su pieno gamintojų už laikotarpį nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m. sumokėtinų papildomų mokesčių susigrąžinimu

(vadovaujantis Tarybos sprendimo 2003/530/EB 3 straipsniu)

Šią vertinimo ataskaitą Komisija pateikė vadovaudamasi 2003 m. liepos 16 d. Tarybos sprendimu 2003/530/EB dėl pagalbos, kurią Italijos Respublika ketina teikti savo pieno gamintojams, suderinamumo su bendrąja rinka[1].

Pagal to sprendimo 1 straipsnį pagalba, kurią Italijos Respublika ketina teikti pieno gamintojams, pati sumokėdama Bendrijai sumą, kurią jie turi sumokėti Bendrijai kaip papildomą pieno mokestį, nustatytą laikotarpiui nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m., ir leisdama tiems gamintojams per keletą metų sumokėti skolą kaip atidėtą mokėjimą be palūkanų, išimties tvarka laikoma suderinama su bendrąja rinka su sąlyga, kad:

– gamintojai grąžina visą sumą, kasmet sumokėdami po lygią dalį, ir

– grąžinimo laikotarpis neviršija 14 metų, skaičiuojant nuo 2004 m. sausio 1 d.

Pagal to sprendimo 2 straipsnį pagalba suteikiama su sąlyga, kad Italija EŽŪOGF praneša apie visą aptariamam laikotarpiui skirto papildomo mokesčio sumą ir kad Italija atitinkamai iš 2003 m. lapkričio mėn., 2004 m. lapkričio mėn. ir 2005 m. lapkričio mėn. EŽŪOGF finansuojamų išlaidų išskaito negrąžintą skolą trimis lygiomis metinėmis dalimis.

Italija 2003 m. rugpjūčio 26 d. raštu tinkamai pranešė apie visą atitinkamam laikotarpiui skirtą papildomo mokesčio sumą.

Likusi negrąžintos skolos dalis buvo tinkamu laiku išskaityta iš 2003 m., 2004 m. ir 2005 m. lapkričio mėn. EŽŪOGF finansuojamų išlaidų.

Pagal to sprendimo 3 straipsnio nuostatas kompetentingos Italijos valdžios institucijos Tarybai ir Komisijai turi kasmet pateikti ataskaitą apie pažangą, padarytą susigrąžinant sumą, kurią gamintojai turi sumokėti kaip papildomą mokestį, nustatytą laikotarpiui nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m.

Pagal šią nuostatą Italijos valdžios institucijos 2007 m. spalio 31 d. AGEA mokėjimo agentūros raštu Tarybai ir Komisijai pateikė trečią ataskaitą apie 2006 m. įmoką.

MOKESČIO MOKĖJIMAS DALIMIS

Iš visų 25 000 gamintojų, turinčių sumokėti mokestį už septynis Tarybos sprendime nustatytus laikotarpius, bet gavusių iš nacionalinių teismų laikiną atleidimą nuo mokėjimo, kol bus priimtas galutinis sprendimas, maždaug 15 200 pasirinko šį mokestį sumokėti pagal mokėjimo dalimis sistemą. Tokį mokėjimo būdą pasirinkę gamintojai turėjo nutraukti visas pradėtas teismo bylas. Be to, jei gamintojas nesumoka bent vienos metinės įmokos, minėtos sistemos taikymas jam nutraukiamas, ir jis turi sumokėti visą mokėtiną sumą su sukauptomis palūkanomis.

[1] OL L 184, 2003 7 23, p. 15.

Mokėjimo dalimis sistemą pasirinkę 15 200 gamintojų buvo skolingi maždaug 345 mln. EUR, t. y. maždaug trečdalį gamintojų negrąžintos mokesčio sumos. Todėl matyti, kad šią sistemą daugiausiai pasirinko gamintojai, kurių gamybos perviršis mažiausias. Kita vertus, gamintojai, kurių gamybos perviršis didesnis (10 000 gamintojų, kurie už septynis laikotarpius turi sumokėti apie 695 mln. EUR mokesčių), nusprendė ir toliau bylinėtis Italijos teismuose.

Trečiąją mokesčio dalį, t. y. 25 110 128 EUR, iki 2006 m. gruodžio 31 d. turėjo sumokėti 12 426 gamintojai. Atnaujinus mokėjimo terminus, su sąlyga, kad visos trys mokesčio dalys bus sumokėtos iš karto ir bus nutrauktas bylinėjimasis teismuose, 2006 m. mokėjimo dalimis sistemą pasirinko daugiau gamintojų, todėl trečioji įmoka šiek tiek viršija ankstesnių ataskaitų prognozę. Kita vertus, kadangi apie 2 500 gamintojų nusprendė visą likusią mokesčio dalį sumokėti pirmais ir antrais mokėjimo metais, trečiąją mokesčio dalį mokančių gamintojų skaičius sumažėjo, palyginti su 15 200 gamintojų, kurie nuo pat pradžių mokestį mokėjo pagal šią tvarką.

99,4 % minėtų gamintojų laiku sumokėjo 99,5 % trečiosios mokesčio dalies mokėtinos sumos.

Kalbant apie pirmąją mokesčio dalį – laiku sumokėta 99,6 % mokėtinos sumos, o kalbant apie antrąją mokesčio dalį – laiku sumokėta 97,9 % mokėtinos sumos. Visos trys mokesčio įmokos sudaro apie 78,6 mln. EUR.

Nors šios sumos neabejotinai rodo, kad minėtą sistemą pasirinkę gamintojai laikosi įsipareigojimų, Komisija mano, kad priemonės, kurių buvo imtasi, kai nebuvo laikomasi nustatyto mokėjimo termino, yra svarbiausias požymis, pagal kurį galima spręsti apie valdžios institucijų įsipareigojimą užtikrinti, kad būtų laikomasi mokėjimo tvarkos sąlygų ir kad galiausiai būtų surinkta visa mokėtino mokesčio suma.

Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad trečioje ataskaitoje nenurodyta, kokia mokesčio suma buvo iš tikrųjų surinkta po to, kai buvo patikrinta keletas gamintojų, per pirmus dvejus mokėjimo dalimis metus nesumokėjusių įmokų, ir atliktos išieškojimo procedūros. Kadangi dėl šios priežasties tokiems gamintojams negali būti toliau taikoma 14 metų trukmės sistema, o visas už septynis Komisijos sprendime nurodytus laikotarpius nesumokėtas mokestis bei sukauptos palūkanos turi būti sumokėti iš karto, tokia informacija metinėse ataskaitose turi būti nurodoma.

Į MOKĖJIMO DALIMIS SISTEMĄ NEĮTRAUKTAS, UŽ LAIKOTARPĮ NUO 1995–1996 M. IKI 2001–2002 M. MOKĖTINAS MOKESTIS, DĖL KURIO TOLIAU BYLINĖJAMASI ITALIJOS TEISMUOSE

Buvo atkreiptas dėmesys į tai, kad pagal mokėjimo dalimis sistemą sumokama palyginti nedidelė nustatyto mokesčio suma. Tai reiškia, kad neįmanoma nedelsiant susigrąžinti mokesčio sumos, nes Italijos teismai sustabdė nurodymo sumokėti mokestį vykdymą, kol bus priimtas galutinis sprendimas. Toks teismų sprendimas skirtas apie 10 000 gamintojų, kurie turi sumokėti 695 mln. EUR ir kurie nusprendė bylinėtis teisme. Galimybe 2006 m. prisijungti prie mokėjimo dalimis sistemos pasinaudojo palyginti nedaug gamintojų, todėl padėtis dėl to nelabai pasikeitė.

2006 m. vasario mėn. Tarybai pateiktoje ataskaitoje Komisija išreiškė požiūrį, kad kitose Italijos metinėse ataskaitose daugiau dėmesio turėtų būti skiriama bylinėjimuisi, susijusiam su atitinkamais septyniais laikotarpiais, ir turėtų būti pateikta išsami informacija, patvirtinanti, kad gamintojai, kurių bylinėjimasis buvo nesėkmingas, sumokėjo mokestį. Negavusi tokios informacijos, Komisija neturi galimybės tinkamai stebėti, ar daroma pažanga susigrąžinant tą mokesčio dalį, kuriai netaikoma mokėjimo dalimis sistema.

Atsižvelgiant į šį prašymą, Italijos ataskaitoje nurodomos mokesčio už atitinkamus septynis laikotarpius sumos, dėl kurių buvo bylinėjamasi ir kurių administravimą 2005 m. ir 2006 m. pripažino Italijos teismai. Bendra suma, dėl kurios buvo bylinėjamasi, yra 1 681 000 EUR. Ataskaitos parengimo dieną gauta tik 231 700 EUR šios sumos. Nurodoma, kad priverstinio išieškojimo procedūra pradėta dėl daugumos sumų, svarstytų 2005 m. teismo sprendimuose.

Komisija mano, kad pateiktos informacijos nepakanka, kad pagal ją būtų galima įvertinti tos mokesčio dalies, kuriai netaikoma mokėjimo dalimis sistema ir dėl kurios bylinėjimasis yra baigtas, susigrąžinimo pažangą. Kalbant apie 2005 m. teismo sprendimus, atrodo keista, jog didžioji patvirtintos skolos dalis dar nebuvo sugrąžinta 2007 m. spalio mėn. Todėl reikėtų pateikti išsamesnės informacijos apie priverstinio išieškojimo procedūras, o konkrečiau – apie dabartinę bylų būklę.

IŠVADA

Komisija mano, kad Italijos valdžios institucijos padarė pažangą susigrąžindamos mokestį, nustatytą gamintojams, turintiems už laikotarpį nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m. sumokėti papildomą mokestį ir pasirinkusiems mokėjimo dalimis sistemą. Ši pažanga rodo, kad mokestis administruojamas tinkamai. Tačiau Komisija pažymi, kad nebuvo nurodyta, kokia suma iš tikrųjų surinkta iš kelių sistemos dalyvių, kurie nesumokėjo dalinių įmokų ir kuriems dėl to buvo uždrausta toliau naudotis šia sistema. Todėl Komisija negali įvertinti nei Italijos institucijų pastangų, nei mokesčio susigrąžinimo pažangos.

Komisija mano, kad informacijos apie mokesčio sumas, kurioms netaikoma mokėjimo dalimis sistema ir kurių atžvilgiu trukęs bylinėjimasis baigtas sprendimu taikyti šių sumų administravimą, nepakanka, kad ji galėtų įvertinti, ar susigrąžinant mokestį padaryta reikiama pažanga. Todėl Komisija prašo, kad kitose metinėse ataskaitose būtų pateikta išsamesnė informacija apie tokias bylas.